

Налісний Микола Борисович

Кандидат технічних наук,
академік УНГА, фахівець
у сфері транспортування
газу, управлінець

Народився 30 квітня 1948 р. у смт Козельщина Козельщинського району Полтавської області.

У 1974 р. закінчив Дніпропетровський гірничий інститут (спеціальність «Електропостачання промислових підприємств, міст та сільського господарства»). З того року обіймав посади інженера, потім старшого інженера, заступника начальника центральної виробничої лабораторії ВО «Центртрансгаз» (згодом ВО «Саратовтрансгаз»).

З 1978 р. М. Б. Налісний працює у газовій промисловості України на посадах майстра, провідного інженера, начальника відділу, головного енергетика ВО «Експорттрансгаз» (згодом — ВО «Черкаситрансгаз») АТ «Укргазпром». З 2002 р. є першим заступником директора — головним інженером УМГ «Черкаситрансгаз» ДК «Укртрансгаз» НАК «Нафтогаз України».

Брав участь у будівництві та введенні в експлуатацію об'єктів магістральних газопроводів «Союз», Уренгой–Помари–Ужгород, «Прогрес», реконструкції компресорних станцій

магістральних газопроводів — введенні в експлуатацію газотурбінних двигунів нового покоління з високим ККД та низькоемісійними камерами згоряння, а також впровадженні сучасних систем автоматичного керування ГПА. Результатом запровадження цих технологій і систем стала велика економія паливного газу.

З 2007 р. Микола Борисович працює заступником директора з виробництва УМГ «Черкаситрансгаз».

М. Б. Налісний займається науковою-дослідною діяльністю. Його кандидатська дисертація «Вібраційне горіння в низькоемісійних камерах згоряння газотурбінних установок» базується на теоретичних та експериментальних дослідженнях процесів стійкості горіння в камерах згоряння саме газотурбінних двигунів четвертого покоління. Він є співавтором двох монографій, чотирьох підручників для вишів, 35 наукових праць, 15 винаходів.

Він має наукове звання доцента, є академіком Міжнародної інженерної академії та Міжнародної академії стандартизації.

Нагороджений почесними грамотами Кабінету Міністрів України, Верховної Ради України, почесною відзнакою НАК «Нафтогаз України», нагрудними знаками Держстандарту України «За заслуги», «Відмінник освіти України», орденом «Інженерна слава» Міжнародної інженерної академії (м. Москва), «Золотою медаллю» ім. А. М. Підгорного Інженерної академії України, міжнародною нагородою ім. Королеви Вікторії «За честь, достоїнство і доблесть» Європейської асамблеї бізнесу (м. Оксфорд, Великобританія). Удостоєний почесних звань «Заслужений працівник промисловості України», «Відмінник праці АТ «Укргазпром». Отримав Подяку Президента України.

Нанівський Євстахій Михайлович

Доктор технічних наук,
професор, фахівець
у сфері розробки нафтових
і газових родовищ

Народився 25 листопада 1943 р. у м. Трускавець Львівської області.

У 1961 р. закінчив Дрогобицький нафтовий технікум, де опанував спеціальність «Експлуатація нафтових і газових свердловин», та почав працювати у Туркменії інженером, а потім став молодшим науковим співробітником у Туркменській філії ВНДІнафти. Проводив дослідження нафтових, газових і газоконденсатних свердловин у Східній та Західній Туркменії.

У 1966 р. Є. М. Нанівський закінчив Московський інститут нафтохімічної і газової промисловості ім. акад. І. М. Губкіна за фахом «Технологія та комплексна механізація розробки нафтових і газових родовищ», а в 1974 р. — аспірантуру цього ж навчального закладу.

З 1967 до 2000 р. Євстахій Михайлович працював у Тюменському науково-дослідному й проектному інституті природних газів. Тут пройшов шлях від молодшого наукового

співробітника до заступника генерального директора (з 1974 р.).

В 1976 р. захистив кандидатську дисертацію на тему «Оптимізація розробки газових родовищ», в 1988 р. — докторську дисертацію на тему «Управління процесами розробки родовищ природних газів Західного Сибіру». У 1993 р. йому було присвоєно вчене звання професора.

У 2000 р. Є. М. Нанівський був призначений на посаду віце-президента з видобування нафти й газу компанії «Ітера». У 2003–2005 рр. він очолював управління підготовки проектно-кошторисної документації із закордонних проектів ТОВ «LUKOIL Overseas». З 2005 р. працює у ВАТ «Газпром Промгаз» на посаді головного наукового керівника — радника генерального директора.

Наукова та виробнича діяльність Євстахія Михайловича спрямована на розробку теорії і практики освоєння й експлуатації родовищ природних газів Західного Сибіру. Починаючи з 1997 р., брав участь у проектуванні розробки практично всіх родовищ природних газів цього регіону. Він — один із фундаторів західносибірської школи проектування ефективної розробки родовищ природних газів, розташованих у несприятливих (з погляду інженерної геології) природно-кліматичних умовах, у зоні поширення багаторічної мерзлоти.

Є. М. Нанівський — академік Російської академії природничих наук, запрошений професор Техаського університету (США). Є автором п'яти монографій і більше 200 науково-дослідних робіт, автором та співавтором низки винаходів.

Нагороджений орденом «Знак Пошани» і медалями «За доблесну працю», «За освоєння нафтогазових родовищ Західного Сибіру». Він — заслужений працівник нафтової та газової промисловості Росії.